

θέντα ἀριστοτεχνήματα, ἐπὶ μακρὸν θαυμάσαντες καὶ μελετήσαντες τὸν ἀπαράμιλλον Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους, τὴν Νίκην τοῦ Παιονίου, τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ ἄριστα, προσγείως καὶ τοῖς θεωμένοις προσιτῶς ἐκτεθειμένα δύο πολύτιμα ἀετώματα τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις δωματίοις πλεῖστα κατατεθειμένα γλυπτικὰ καὶ ἄλλα εὐρήματα.

Ἀφικθέντος δὲ τοῦ κ. Μυλωνᾶ, παρηκολουθήσαμεν αὐτὸν μετὰ πάντων τῶν ἐκδρομέων εἰς τὴν Ἄλτιν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὸν συνωθούμενοι ἐπὶ ἐδάφους ἀνωμάλου τῶν ἀτάκτως συνεῤῥιμένων ἐρειπίων καὶ σωρῶν τῶν ἀνασκαφῶν, ἠκούσαμεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς τοπογραφικὰς αὐτοῦ ἐρμηνείας.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν δέ, πολλῶν τῶν ἀκροατῶν νισσομένων ἤδη ὑπὸ τῆς πείνης, μετέβημεν ἐντὸς τῆς Ἄλτιος, καὶ εἰς μεγάλου δένδρου σκιὰν οἱ φοιτηταὶ ἐξηπλώθησαν ἐπὶ κλαδίων κατεστρωμένων, οἱ λοιποὶ δέ, καθηγηταί, προσκεκλημένοι, κυρίαι (διότι καὶ φιλόμουσὶ τινες κυρίαι παρηκολούθησαν τὴν ἐκδρομὴν), ἐκαθέσθησαν εἰς πλησίον στηθεῖσαν μακρὰν τράπεζαν, καὶ παρετέθη τὸ λιτὸν πρόγευμα. Ἐγένοντο δ' ἐπ' αὐτοῦ προπόσεις πολλαί, ὅτε ἠναγκάσθην καὶ ἐγὼ τινα νὰ εἵπω. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον, τῶν ἄλλων ἀναπαυομένων, ἐπεσκέφθην ἐγὼ τὸν Ναὸν τοῦ Διὸς μετὰ τοῦ κ. Βουσάκη, καὶ τινων παρακολουθησάντων ἡμᾶς φοιτητῶν, καὶ τοῖς ἐξήγησα ὅ,τι ἤξευρον περὶ αὐτοῦ. Ὅτε δ' οἱ ἐκδρομεῖς ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Μουσεῖον, ὁ κ. Βουσάκης καὶ ἐγὼ, ἐπειδὴ τὸ εἵχομεν ἤδη ἰδεῖ, ἀπήλθομεν καὶ ἐπεστρέψαμεν εἰς Πύργον, ἔνθα συνεπληρώσαμεν τὴν εἰς τὴν πολίχνην ταύτην περίωδον ἡμῶν, καὶ τὴν ἐπαύριον, εἰς τὰς 7 ἀναχθέντες, ἀφίχθημεν εἰς τὰς 7.¹⁵ τὸ ἑσπέρας ἐν Ἀθήναις, λαμπρὰς ἀναμνήσεις διατηροῦντες.

Ὀμηρικαὶ ἀρχαιότητες.

Τοῦ υἱοῦ μου Κλέωνος προβιβασθέντος καὶ μεταβάντος εἰς Βερολῖνον, τῷ ἔγραψα προτείνας αὐτῷ νὰ ἐνεργήσῃ, διὰ τῶν ἐκεῖ φίλων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἡ Πρωσικὴ

Κυβέρνησις πέμψη εἰς τὴν Ἑλλάδα συλλογὴν ἐκ τῶν διπλῶν καὶ πολλαπλῶν ἀντιτύπων τῆς ὁμηρικῆς συλλογῆς τοῦ Σλείμανν, ἅτινα εἰς αὐτὴν ἦσαν ὅλως ἄχρηστα.

Ὡδικὸς Σύλλογος.

Μετὰ τὴν ἐκδρομὴν εἰς Ὀλυμπίαν, κατὰ Μάϊον, ἦλθον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 200 μέλη τοῦ ὦδικοῦ συλλόγου Βιέννης ὑπὸ πρόεδρον τὸν κ. Holzbauer. Ὅτε δ' ἔβαινον πρὸς τὸν σταθμόν, ἔνθα ἔμελλε νὰ τοῖς γίνῃ ἡ πρώτη ὑποδοχή, ἀπαντήσας μὲ, μὲ συμπαρέλαβεν εἰς τὴν ἄμαξάν του ὁ κ. Δήμαρχος, ὅστις καὶ εὐγλώττως τοὺς προσεφώνησε γαλλιστί· ἀφ' οὗ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔψαλον εὐχαριστηρίους τινὰς στροφάς, προσελάβομεν καὶ τὸν πρόεδρον εἰς τὴν δημαρχικὴν ἄμαξαν, καὶ μετέβημεν εἰς τὸ πολυτεχνεῖον, ἔνθα τοῖς ἔγινεν ἡ ἐπίσημος ὑποδοχή, τοῦ κ. Σπάθης, προέδρου τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρείας, μακρὰν ἀναγνόντος ἀγόρευσιν, εἰς ἣν οἱ ξένοι ἀπεκρίθησαν δι' ὥραίας ὥδης. Ζητηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ κ. Σπάθης, εἶχον συντάξῃ καὶ ἐγὼ στροφάς τινας διὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἃς ἐτόνισεν ὁ κ. Κατακουζηνός, ἀλλ' ἐκ κακῆς συνεννοήσεως αὐταὶ δὲν ἐψάλησαν. Παρευρέθην δὲ καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τὸ ἑσπέρας αὐτοῖς παραταθὲν δεῖπνον ἐν τῷ Ζαπείῳ, ἔνθα καὶ λαμπρῶς πολλὰ ἔψαλον ἐν χορῷ, ὥς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐπὶ ἀποχαιρετισμῷ.

Μετέβη δὲ μετὰ ταῦτα ὁ κ. Σπάθης εἰς Βιένναν, καί, βοηθεία τοῦ κ. Holzbauer, κατώρθωσε νὰ ἐλκύσῃ ἐκεῖθεν τὸν διάσημον βαρβιτιστὴν κ. Mon. Unger, εἰς ὃν ἀνέθηκε τὴν διεύθυνσιν τῆς μουσικῆς τῆς Ἑταιρείας. Ζητηθεὶς δὲ συνέταξα δι' αὐτὴν ἐν δίστιχον λόγιον, ὃ ἐμελούργησεν ἀξιολόγως ὁ κ. Οὔγγερ.